

KEMİYET - KEYFİYET

"Kemiyet: Miktar, sayı , nicelik.

Keyfiyet: Kalite, nitelik."

"Cenâb-ı Hakk'ın rızası ihlâs ile kazanılır. Kesret-i etba ile ve fazla muvaffakiyetle değildir." Lem'alar

Mektûbatta da "Kemmiyetin, keyfiyete nisbeten ehemmiyeti yok." buyrulur.

Bir tek çiçekteki hayat şerefini, milyarlarca taşa bulamazsınız. Aynı şekilde, bir böcekteki hayat, bütün bitkiler âlemini fazlasıyla tartar.

Gerçek bu iken bir mü'minin şerefi dünyalar dolusu müşrikle, yahut ateistle nasıl kıyas edilebilir?

Birinci misâlimizde "hayat" keyfiyettir, ikinci misâlimizde ise "iman".

Yeryüzünde bir tek ümmeti olan, yahut hiç ümmeti bulunmayan peygamberlerin yaşadığı dönemler de olmuş. O dönemlerde de yine bu Kâinat'ın Malik'i, o bir yahut iki sevgili kulundaki keyfiyetin hürmetine, nice kemiyetlere hayat hakkı tanımış.

İlim de bir keyfiyettir; bir âlimi milyonlarca cahille mukayese edemeyiz. Söz keyfiyetindir, o tek âlimin dediği olur.

Her nur talebesi bütün gücüyle kemiyetlere iman hizmetini ulaştırmaya çalışır. Tebliğ hususunda kemiyet-keyfiyet münakaşasının çok uzaklarında durur. İman ve Kur'an hakikatleriyle tanışacak olan kalabalıklardan kaç kişinin, keyfiyet yönüyle, diğerlerinden daha ileri gideceğini bilemez.

"Karşımda müthiş bir yangın var." diyerek insanların imanını kurtarmaya koşan Üstad Bediüzzaman Hazretlerini düşünelim. O yananların hepsi kemiyettir. Ama yangın söndürülebilirse o kemiyetten çok keyfiyetler çıkacaktır.

Yananların hepsi Allah'ın kullarıdır; kimi sefahat ateşinde, kimi gaflet, kimi dalâlet ateşinde kavrulmakta ve ebedî saadetlerini kaybetmekte. Onlara acımak ve o perişan ruhlara iman ve Kur'ân hakikatlerini ulaştırmaya çalışmak en büyük bir vazifedir.

Bunu ne dünyevî ikbâl, ne de uhrevî saadet için değil, sadece ve sadece Allah'ın rızası için yapmak esastır. Bir Nur Talebesi bu niyetle çok insanların yardımına koştuğu halde ancak birkaç tanesine söz geçirebilse, işte o zaman, "Cenâb-ı Hakk'ın

rızası ihlâs ile kazanılır. Kesret-i etba ile ve fazla muvaffakiyetle değildir." sözünü hatırlar ve hizmetine şevkle devam eder. Yoksa bu sözü, "bir iki kişi ile ilgilenip diğer yananları görmezlikten gelme" şeklinde anlamak, doğru değildir ve Nur hizmetinin dört büyük esasından birisi olan şefkat, buna müsaade etmez.